

نامه‌یه ک له م. تاهیر ئەحمەد حەوێزی - یهوه

ئا: سەرنووسەر

کۆیه - ۱۵ / ۱۰ / ۱۹۹۸

زۆر خۆشه‌ویستم ئازادی به‌رێز
پۆزباش

ئەگەر دەستی دا، ئەم نووسینە، بێ سەرگوتییە
منیش، بەدەقی خۆی بلاوی بکەنەوه، ئەگینا پشتگوتی
خەن، با بڵین «تاهیر ئەحمەد زۆر و پێنە کردووه!».
بەشی دووهمی شانۆگەرییە کەم له گۆڤاری (پامان)
نەدیت، چونکو دانەیم بۆ نەهاتییه، وه ئەمن به پاره-
له‌بەر ئەوهی ته‌قاعوودی مه‌خموودم - هه‌یچ گۆڤار و
کتیب و رۆژنامه‌ی هه‌رزان و گرانی پێ ناکرێ.
باسی کتیبە‌کە‌ی پەندی پیشینان و مه‌ته‌له‌که‌ش ناکەم
و ناویشی نایم، وه‌ک گوتت؛ په‌له‌ی ناکەم، که‌ی چاوی
به‌ دونه‌یا که‌وت، خوا لێمان نه‌ستینی و بێژینی.
پوره‌کانت چاوی تۆ و دایکی مندالانت و
منداله‌کانتان وه‌خۆشم، ماچ ده‌که‌م، چاوی براکانت ماچ
ده‌که‌ین، سه‌لام له‌ مامت و دایکت ده‌که‌ین، چاوی داک
براو خوشکانت ماچ ده‌که‌ین.
مام (ئازاد)، نامه‌کانی: ۱- باوکت، ۲- خۆت، ۳-
عه‌بدولحه‌میدم بۆ ناردی بۆ مێژوو، چ بر که‌لکیکیان
هه‌بوو؟ نامه‌یه‌کی تووم له‌ لایه‌ که‌ به‌ عه‌ره‌بی له‌ به‌غداوه
بۆت ناردبووم، هه‌شتا مندالان، نازانم ده‌ست خه‌تی تۆ
بووه، یا یه‌کتیک بۆی نووسیوی، خوا یار بێ، بیبینمه‌وه،
بۆتی ده‌نێرم.
ئیدی زۆر رێزم هه‌یه‌ له‌ گه‌ل سه‌لامان بۆ ئه‌وانه‌ی که‌

له‌پێش هه‌موو شت هۆردوو چاوت ماچ ده‌که‌م، ئەوجا
زۆر له‌ هه‌والت ده‌پرسم، ئەوه له‌ سه‌ر کتیبه‌که‌تان (شوکور
مسته‌فا.. گه‌شتیک له‌ ناو زمان و فیکر و
ئیسیتیتیکادا) که‌ به‌ وردی خۆتندمه‌وه، هه‌رچه‌ند گه‌مه‌ی
له‌ گه‌ل ناکرێ، خواردنی هه‌موو که‌س نییه، وه‌ مامۆستا
(شوکور) له‌ فه‌یله‌ سووف فه‌یله‌ سووفتره؛ چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم
نووسیوه، هه‌مووم به‌ خال خال نووسیوه‌ته‌وه، لێم مه‌گرن
ئەوه بۆچوونی خۆمه، وه‌ ئەوه‌ی (پامان) بخونیه‌ته‌وه، که‌
له‌ویش بلاوتان کردبووه، هه‌ر راده‌مینێ، زوو ده‌ست به‌
چاوی خۆبه‌وه‌ ئه‌گرێ، ئاگای له‌ ده‌وروشستی خۆی
نامینێ، ده‌بی ده‌ستیشی بگرن، ده‌نا خاوه‌ خواستا شیت
ده‌بی!

زۆر سه‌لامم بۆ مامۆستا (مه‌حموود زامدار) یش هه‌یه،
مامۆستا شوکور هه‌ردووکتانی وا پیه‌که‌تیش کردیه‌ بۆ ناو
گۆمی بێ بنی فه‌لسه‌فه و له‌خوا گه‌ران، ئومید ده‌که‌م به‌
سه‌لامه‌تی لێی ده‌رچن، ده‌ستتان له‌ ده‌ستی به‌رنه‌بی، وه
به‌ پێ مه‌له‌ ده‌رچن.

ناوم دهین، نه ونددهشم له بیرچوو، هه موو کهس ناتوانی قهره له قهره تان بدا.

خوشه ویستان

تاهیر نه حمده حه ویزی

بۆ به ریزان: نازاد عه بدولوا حید و مه حموود زامدار و ماموستا شوکور مسته فا
کۆبه: تاهیر نه حمده حه ویزی

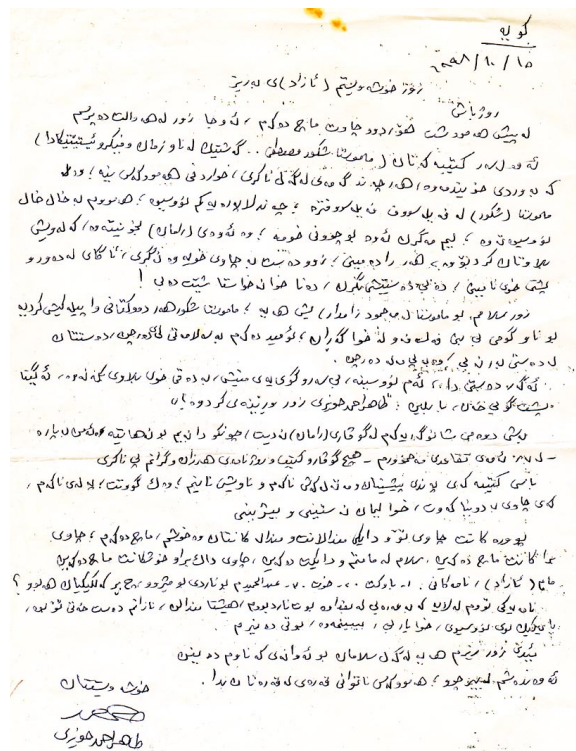
رۆژتان باش

۱- زۆر سوپاستان ده کهم که به کتیبه کهی ماموستا شوکور مسته فا.. گه شتییک به ناو زمان و فیکر و ئیستییتی کادا به دانه یهک منتان به سه ر کردیته وه- نازاد گیف نه بییه وه، نه من کووم لۆ بۆ، نه وه ای ده نووسم- نه وه هی ئیستام نییه، به لکو هی (۶۰-۵۰) سال پیتش نه ورۆیه، خو خوشه کوردیش زوبانیکی نووسینی ئیکگرتووی هه بۆ، وه ک زوبانانی دی شانازی پتیه بکا؛ سه ره خۆیی هه موو کورد و یه ک شتیه یی وه ک به کن.

له سالی ۱۹۶۰ له کۆبوونه وهی شه قلاوه، که نه قابه ی ماموستایان پتی ههستان، نه وسا هیشتا چه پییه ماموستاکان پتر ده سه لاتیان به سه ر کۆبوونه وه که وه مابوو، ئیمه لجهی زوبان و بهرنامه، تووشی ده مه ده میکی زۆر بووین، برا سلیمانیه کان، عاده تیان بوو، به کۆمه ل و ژماره یه کی زۆر به شداری هه موو چه شنه کۆبوونه وه کانیا ن ده کرد، له هه ر رۆژگا ره به چه شنیک نه گه ر به خسترا با ده نگ وه رگرتن، هه ر نه وان به شی زۆریان ده ینا، دوایی ته ماشا کرا زۆر شار و شوپن به شدار نه ده بوون، دوایی وا داندره هه ر شاره ژماره یان چه ند بی، یه کییک دابندری، نه و سالی برا بادینیه کان کۆمه لیکی زۆریان به شداریان کرد، به سینگیکی فراوانه وه هاتنه پیتش، تاخیری وا داندره شیوه ی (سۆرانی) که ئیستا به هه له به سه ر شتیه ی سلیمانی و موکریانیدا پراوه- (شتیه ی سۆرانی) که وتیته نیوان دوو زی: زتی گه وره و زتی بچووک؛ که: ده شتی دزه بیان، هه ولیر، پردی، کۆبه، شه قلاوه و ره واندر ده گریته وه= بپته بناغه، به شتیه کانی دی (موتروبه= تطعیم) بکری؛ له کاتی چه قه چه ق، مه ندوبه عه ره به کان له گه ل سه روکی نه قابه هاتنه سه یرمان و به ده ورمانه وه پراوهستان، که

نه وانه مان بیی، زوو برپاره کائمان جپیه جی کرد و له سه ر ناوی به رتیه به رایه تی گشتی په روه ده ی کوردستان، چه پییه کان هه ندی هه لزه قینه وه و له کاتی ده نگدان که خوشکه ناهیده شیخ سه لام بۆ کوردا یه تی ده ورکی بالای هه بوو، رووی له ماموستا عه نکا وه بییه که کرد: «نه تو نه گه ر به ناویکی ترت بانگ بکه ن، پیت خوشه و وه لام نه ده بیه وه؟ کوردستان ناوی خۆمانه!» له و کاتی دوو فرۆکه ی میگی ره قه م (۱۷) که تازه (سوقیه ت) به (عه بدولکه یریم قاسم) ی فرۆشتبوو، به سه ر شه قلاوه و سه ر سابات و جی کۆبوونه وه که مان له نوێ ده هاتن و ده چوون، ده نگیان و سورعه تیان زۆر بیزارکه ر بوون، ئیدی له ترسان و له هه رچییه کی که بوو، گۆیا وشه ی کوردستان، بۆنی جیا بوونه وه ی لی دی! ئیدی کرا به (دیراسه ی کوردی). کورپنه بویه نه و چه ند قسه یه م نووسی، مه به سم: بیره وه ری میژووه؛ چونکو: ماموستا زه کی نه حمده و ماموستا که یریم شاره زا و من، هه ر کهس له لای خۆی نووسی بوویه وه، نووسینه کانی من له هاوینی (۱۹۶۳) هه مووی فه وتا!

۲- کتیبه که به رگی نه وندده لووس و پووسه، هه ر

به چاو جهزت دهچتی، چ جاهی دهستی لی بخشینی، تیی هه لیبی و خوا بتداتی کتیب نهوها چاپ بکری.

۳- که دهستم به خوندنهوی کرد، گوتم: «نه ری بۆ به چاکی نه یخوینمه وه، نهو دانه به خوړایی بۆ من نه ناردرایه، ده بی بکه ومه ناوی؛ پی دهچی شتی زۆر قورس بی؛ ماموستا شوکور بی و دووی وهک ئیوهش خه ریکی بووین، وای به حالی خویندهوار» نهوجا نازانم به پی خواستی (خاوسی) به ناوی که وتووم، یا به پیتلاوه وه؟!

۴- وه ده بی لیشم بیوورن، نه گهر تووشی هه له و قسه ی هه له ق و به له ق بووم، نه من وای بۆچووم، خوابه وانه بی.

۵- سالیکی قاپووتیکی ره شم له لای وهستا (عه لی) له کۆیه کردبوو، خه لقی سلیمانی گه ریده ی هه موو دنیا؛ ناخری له هه ولیر وه فاتی کرد، زۆر قسه خوش بوو، له ئیشان گورجوگۆل بوو، مه کینه ی ده کرد و قسه ی ده کرد و جغاره ی ده کیشا، سه ره ختیک هه ر خه یالاوی بوو، ناخر ژنی کۆبی بوو، سه به یینی دهستی به قاتی ده کرد، ئیواره قاته کهت له ماله وه بوو. قاپووت ته و او بوو، به خوشی خوشی له به رم کرد، سه رما چ هه ددی هه بوو بیته ژوور، به م هه یکه له وه چوومه مه کهت ب، ماموستایه کی دیانی عه نکاوه، ته ماشای لچکی قاپووته که ی کرد، گوتی: «تا هر نه فنه ندی نهو یه خه دوو پارچه یه دووروايته وه»، راست بوو، به لام خوئی داپوشیبوو، عه بیبه که ی به ده ره وه نه بوو.

ئیوارئ که چوومه لای وهستا عه لی پاره ی بۆ به م، گوتم: «وهستا شتی نهوها هه یه»، گوتی: «نه مانه نه سپی دۆزیبان کردوه»، وانا ورد لیبی کۆبوونه وه، تومه ز جگه ره که ی پی کردبوو، له سه ر قوماشه که ی دانا بوو، له به ر قسان له بیری چووبوو، ئیدی قه وما بوو، به دووربینیکی ورد پینه ی کردبوو.

منیش گوتم: با کتیبه که یان (نه سپی دۆزی) بکه م.

۶- لاپه ره (۷) دیر (۲۴) نووسراوه: (وهک مه ر ده م قاراند، وهک بز ن ده م باراند)، بی گومان ده نگه کان به پیچه وانه ن (مه ر) ده بارینتی، بز (ده قاری).

۷- قسه کانی پتر دادریژن.

۸- وشه ی زۆر زاراه ی تیدایه، نه مه له زۆر زانی ماموستا (شوکور) ه.

۹- راسته ماموستا پیش دهست به ده رسان بکا، ده بی واتی بگا له سه ر شانۆ راوه ستایه، وانا (ممثل) بی، به تایبه تی ماموستای پۆلی یه که م. جاران ده یانگوت «ماموستای مندالان- که مه لا و سوخته بوون- به (شاهد) ناشیه ن؛ چونکو به رۆژ له گه ل مندالان و به شه ویش له گه ل ژنان!» «چونکو ده بی خوئی بینیته ریزی منداله کان و بۆنی تروتسیشیان سه ربار! راسته مندالی ئیستا- چاویان کرایته وه و ده وه و پشتیان گۆراوه، وهک له تفه نگی شه یسانی ده رها تبن، واته- سه دان پیر ده به نه سه ر ناوی و ناوی ناده ن و ده به یینه وه!

۱۰- پره له وشه ی تازه و هه مه چه شن، وهک (رساله) کانی ماموستا حاجی مه لا زا هیر کۆبی زۆر ره قه، بۆ زۆر که س تیگه یشتنی دژواره، ده بوایه له دامه نی کتیبه که فه ره نه نگۆکه کی هه با، زۆر که ستان له قوری ده رده ینا!

۱۱- ماموستا شوکورتان له به یینی خۆتان گرتیبه، نازانی چی بکا، چارچاوتان کـردوه، به به رگی کوردیبه که ی، به جه مه دانیه ره ش و سپیه که ی، جاحیل دیاره، وهک تازه خه تی سمیلی بدا، خو به جه مه دانیه سه ره که ی، وه خته بیته نه زبه نی.

۱۲- من ته و او وهک قه رزدار ی ماموستا مه حموود زامدارم- ئومید ده که م هه موو برینی ده ره وه و ناوه وه ی ساپژ بی- (شه وچه ره) ی به رگی یه که م، به هه زار دل و داوان به چاپ گه یاند، که ریم شاره زا و عه بدولر ه زاق بیمار زۆر به شان و باهوویان هه لگوت، دل م خوش بوو گوتم: «به لکو منیش دیمه ریزی ماموستا عه لئه ددین سه جادی، وهک رشته کانی نهو باو ده ستینی- نازاد نهو چند قسه ی بۆ میژوو ده نووسم، هه ندی هه ناوی خو م هه لده رپژم- که چی خزمان جیه کیان له کتیبه که دیته وه، به جاری فه وتام، زه ختم هه ستا، به رپیتی خو م نه ده دیت، نه مده ویرا باسیشی بکه م، هه ر نه مزانی کتیبه که چی به سه رها ت؟

پۆژیک رادیوی کوردی به غدا یه م کردبوو؛ ماموستا مه حموود زامدار قسه ی ده کرد، باسی (شه وچه ره) که ی منی کرد، نه وه نده ی هه لکیشا، هه تا گویم راده گرت به قسه خوشه کانی (جیوه ی پاله په ستۆی خوینم) له له شم ده هاته خوار، ته و او وهک خه م ره بوویه وه؛ له مه وه- ده لی: قسه قسه ی ده یینی.. نوکته که ی (سه عید نه فنه ندی

محهمده)ی مهئموور مهركهزم هاتهوه یاد کابرایهک له مالهوه ناگای لهخۆی نابێ، بایهکی گهورهی لێ بهردهبی، ژنهکهی دهیکاته ههرا و بهسهریدا دهچی، عهیب و شهورهیی، پیساو چۆن دهبی تری بکهنی؛ کابرا به شهرمهزاری دهچته دهڕی، له چاخانهکی لیبی دادهنیشی، مهبله و درهنگ دهبی هههههئناستی، برادهریکی پیتی دهلی: «ئهوه بۆ ناچییهوه مال؟» ئهویش قسهکهی بۆ ههههئناستی، برادهریکی پیتی دهلی: «ئهوه بۆ ناچییهوه مال؟» ئهویش قسهکهی بۆ دهگیتتهوه، دهلی: «ههلهسه وهره، ئهوه چییه؟» دهچنهوه بهردهرگهی مالی برادهرهکهی، کابرا له درهگی دها، ژنه دهلی: کیتییه؟» دهلی: ئیره مالی فلانی یهک تره؟» ژنه پرووی خۆی دهپتتهوه و دهلی: «بهخودای ئابروومان چوو»، دهلی: «بهلێ باجم پت دهوی؟» دهلی: «ئهگهه ئیک تر هاتهوه، بلێ: دوو تر له دووای هاتبوو، ئیوارێ له مالی سێ تری میوان» ژنه دهلی: چما دوو تر و سێ تری ههیه؟» «دهرگای دهکاتهوه و دهپته پیکه نین و میتردهکهی دهچتهوه ژوور» و منبیش به قسه خۆشهکانی کاک مهحمود تهواو هاتهوه سههرهخۆ؛ بهلام برینی من هیشتا ساریژ نهبووه، چونکو خۆی له دهردی کۆمه لایهتی دهزانی.

کوردیی تیکه لاو بنووسم، وهک له نووسینهکانم له گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) بهدردهکهوی.

۱۹- (میتجه سۆن) ئه و ئینگلیزه پسپۆره، یهکه م جار له سلیمانی رۆژنامه نووسینی رسمییاتی، به شیوهی بابان بلاوکردهوه، وه ئه م جوهره نووسینه کاری له ئه دیب و نووسه رانی که رکوک و هه ولتیریش کرد، که ئیستا باوه و کتیبه کانی قوتابخانه سه ره تاییه کانیا، به م شیویه له عه ره بییه وه، وه گیتێ درانه کوردی، ئه گه ر کۆبییه ک- که له دوای سلیمانی کۆبه دههات- وشه یه کی کۆبیانه ی به کار بهینابا، دهیانگوت: ئه وه کوردی نه زانه». عه ره بی و ئینگلیزی بۆ وا ژۆر فراوان، ئه وه هه موو قاموس و کتیبه یان له سه ر دانراوه، هیشتا هه موو که س فیریا ن نابن؟ هۆی ئه مه یه: وشه و زاواوه ی هه موو نه ته وه که یان به کاره یناوه و خستوته فه ره هه نگه وه.

ئه و شیوه ی سلیمانی رۆشیت رۆشیت هه تا له لیوا ی مووسل به به ر دیواری شیوه ی (بادینان) که وت، قه زا کورده کانی مووسل؛ له هاندانی مووسلاویان له لایه ک و شیوه که ی سلیمانی له لایه که ی تر، وایان دانا، به عه ره بی بخوون، نه ک به کوردی! دهیانگوت: «ئیمه عه ره بی

۱۳- قسه و تیبینییهکانی مندالیی خۆی مامۆستا شوکور بۆ کهس نه هیشتوتتهوه؛ ئینسانی گهوره وا بیه ناکاتهوه.

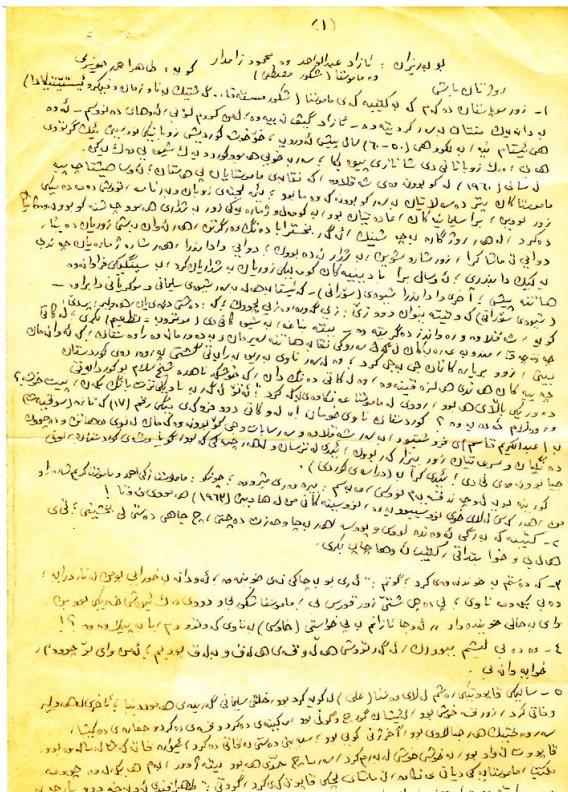
۱۴- راستیان گوتوه: «ههژاری کراسی ناگریه»، درۆیه پیغه مبهه ره مووبیتی «الفقر فخري»، وه ئالۆزی و دهستکورتی میتشکی مرۆف سه رسام دهکا، باوه ری به هیه چ نامینی، له پیتش هه موو شت- تۆبه- به گز خوایدا دهچی، ژۆر شت کاری تیدهکا، مامۆستا شوکور، شوکر هه روا به دوای خوایدا دهگه ری.

۱۵- دایکی جاحیل و شایب جندۆکان- ئه گه ر خه ون بووبی- ده نا دایکی جاحیل تامه زرووی ژۆر شته؛ خوا به دوورمان بخا؛ وه گوتراوه: «مشه مشی زبایی و تلپه ی دهنگی دلۆبه ی ژۆر ناخۆشه».

۱۶- ده لیبی مامۆستا شوکور له دره گی حاجی قادری کۆبی و (مه لای گه وه ری کۆبی) ی نه داوه، نه به ویتنه، نه به قسه به لایانه وه نه چوو.

۱۷- له بهر قسه خۆشه کانی، کتیبه که ئه ستورتر با.

۱۸- منبیش له چله کان پیم خۆش بوو، به هه ندێ

سليمانی و لهجهی دارجی نهوئی فههم ناکتین!» وهبوو تا سالی (۱۹۶۰) برا بادینییه کان- هه رچه ند (بادینی) هه ر به ئەماره تی (عه مادیه) گوتراوه- به شداری کۆبوونه وهی (شه قلاوه) یان کرد، له چاپ کردنه وهی (ئه لف و بیی کوردی) هه ندی وشه ی لای بادینان و وینه ی لیوای هه ولتیران له چاهه نوئییه کان خست.

۲۰- لاپه ره (۱۱۵) هه تان، هه ر بۆ لاپه ره کانی (سیخورمه) ی سلیمانی باشه.

۲۱- نووسینه که زۆر تیروته سه ل و په قه- به زۆری به نسبه ت خۆم- ئەگه ر په قتر با، زۆر که س له دهستی هاوار هاواری ده بوو، ده بوایه ئیک دوو جار شی بکرتیه وه. مامۆستا شوکور له م کتیبه خۆی به له ش و به میتشک وا گوشیه، وه ک ناخر نووسین و کتیبی بی، وه ک بلتی: «به مه کۆتاییم به بیروبوچوون و زوبان په وانی و نه و په پری به گه یشتنی کوردیم هیناوه» وه هه لبه سته که ی (حاجی قادری کۆیی) لی دیتسه جی: (زوبانی کوردی فه صاحه تیکی هه یه، هه یچ زوبانی نایگاتی).

۲۲- ئەو قسانه ی بۆ هه ردووکتانی کردوه، په نگه ی وه ک زهنگوله له گویتان زرینگابته وه.

۲۳- هه ر ده لئی پرسیاره کانی (رامان)، مامۆستا شوکور خۆی له خۆی کردیه، هه رچه ند له ئیه وش ده وه شیتته وه.

۲۴- مامۆستا شوکور چۆن ئەو بنه چه که ی (قه ره قۆبولو) براژنه شیععه که ی بۆ ساغ بۆته وه، له چی سه رچاوه یه ک ئەو (به رخه ره شه) ی ده ریناوه؟

۲۵- بۆ پیکه نین: لاپه ره (۷۹) دیر (۲۵)، (بولغار) ه دیله که، خۆ به به ر (شیخ په زای تاله بانی) نه که وتبوو؟

۲۶- راسته کتیبه که فه ره نه نگیکی زانستی و نه ده بی ده ویست، ده نا کتیبه که هه ر بۆ خۆی و خۆتان ده بوو.

۲۷- وا پین ده چی مامۆستا شوکور ده رسی له لای مامۆستا مه سهوود مه لای گه وه خوندوه؛ ئەم ده ریا و خۆی ده ریا چه یه، وا پیده چی هه ر له سه ره ئەلفیکه: مامۆستا مسته فا شیخ نیعه تولا هه ولتیری له کۆیه موده رپس بوو، بۆ ده رس شه رح کردن له سفی داریکی به ده سته وه بوو، له سه ر عیلم ده یگوت: بلتین: «عیلم به قه ده ر ئەم داریه، کاکم شیخ سه سه ن ئەوه نده ی لی ده زانی، به قه ده ر ئەنگووستیک، منیش نیو هه نده ی لی

ده زانم! «چی وای بۆ قوتاییه کان نه ده هیشته وه!» وه مامۆستایه کیش (۱۰۰) ده ره جه ی کاملی بۆ خوای دانا بوو، (۹۰) بۆ پیغه مبه ر، (۸۰) بۆ مامۆستا، ئەوی دیش بۆ قوتاییان!

۲۸- مه وله وی ئەوه شی فه رموه: «بۆیه وا چه ماومه وه و لووتم وه خته به عه رده وه بنووسی، به لکو به ئاسانی به کونی قه بره وه بچم!».

زۆر که له که به رد و ئاغه لی پیاوچاکان، له ترسی ولاغی به رزه و په شه ولاغان له که له که که ی ده رگه یه کی نویتیان لی هیشته بووه و به ردیکی زلیان له سه ر دانا بوو، له کۆیه داری که نده کۆخی له سه ر پتی سه مامۆک؛ نه خۆش ده بوایه خۆی ته واو نوئی بکا، ئەوجا بچته سه ر چاکه که، ده نا کۆخه که ی لی نه ده که وت؛ وه (مه ر) یش ئەگه ر پسکه ی با، ئیک دوو قه میشی ئەو سه رچاکه یان به به نیک له ملی مه ره که ده کرد؛ خه ریکم لابه دم!

۲۹- ده لئین: وه ختی خۆی زۆر مه لای دوانزه عیلم، که کتیبی (سه عدی ته فتازانی) یان خویندۆته وه، ئەوه نده بیریان کردیتته وه، یا وه رگه راون، یا شیت بوون، وا تیگه یشتوون له (واقع) چوینه ده ره وه، وه ک له سالانی (۱۹۴۵، ۱۹۴۶، ۱۹۴۷) کتیبی (دایه له کتیک) په یدا بوو، که هه ر ئەلف و بیی (ماددی) بوون، زۆر لاوی کوردی ده ست کورت تییدا- وه ختا بوو- به خکی و پتی (حه ققان) بگری و واز له نه ته وه و ده ستووری باب و باپیرانیان بپن وه ک مامۆستا (زه کی ئەحمه د) ناویکی بۆ داهیتان - هه رچه ند له ده رووندا هه ندی مه یلی لی بوو- وشه ی (تخری) به وشه ی (به ره لا) وه رگتیرا.

۳۰- نازانم دکتۆر نووره ددین زازا چۆن خانی به (مارکسی) داناوه؟ به لام بۆچی مامۆستا شوکور بۆ زوبان و قه له می هه لئا یه، نمونان له بۆ هه موو شتیکه ی به شیعه رکانی (حاجی قادر) و وه عزه کانی (مه لای گه وه ر) بیی؟ حاجی قادر- هه رچه ند ده وله مه ند نه بووه- به لام (مارکس) و جووله کان فه رمویه تی: «هه موو قه رنی ده گۆرئ ئەمری مه عاش، خول به خۆن وه کو به رده تاش» هه م باسی ژبان و ماددیات و (تطور) ده کا.

۳۱- ئەو (ئه سته غفروللا) یانه ی مامۆستا شوکور، ده زانم له بۆ چییه تی، گۆبا قسه ی خۆی نییه و نه قلی کفری کفر نییه، وه به شیعه رکه ی (مه مه نداغا) ی میراوده لی (فانی) ده چی که ده لی: «بیلیم و ناویرم»،

کهچی قسه کهش هه دهکا، ئەوهی له دلیدایه دهری دهبرئ، به (بیلیم و ناویرم) قهپاتی دهکا.

وا دیاره مامۆستا شوکور له ناو کتیبه کهی له خوای دهگهڕئ، بیدۆزیته وه.

له سهه (ئهسته غفروللا) رووداوێکی خوش ههیه، له بهینی (سمکۆ) سمایل ئاغای (شکاک) و (بابه کراغای سهلیم ئاغای پشدهری) که له رۆسته م ئه فه ندیم بیستوه؛ زۆر جوان نییه لیره بیگێرمه وه، ئەگه له گه ل مامۆستا گه یشتینه یه ک بۆی ده گێرمه وه.

۳۲- حه قی وا بوو ئەو نمونه هه لبه ستانه ی: فارسی، عه ره بی، بادینی، هه ورامی به نووسین ده قه که بیان بکرا بانا سۆزانی، دوو فائیده ی هه بوو: یه ک تیبی ده گه یشتین، دووهم به رانه ری زاره وه کان ده کرا، زۆر که سی وه ک من نیوه خونده وار، سوودی لئ وه رده گرت.

۳۳- لاپه ره (۹۷) دێر (۱۹): مرۆ له بییری فره خواییه وه، به ره و یه ک خوایی هه نگاوی هاو یشتوه، چاکه مامۆستا وا وه تر نه چوه، ره نگبئ خۆی هه ساندبیته وه، زۆر له بییر کردنه وه تا سه ر که ندالی چوو بوون و هه شه به هۆش هاتیته وه.

بئ گومان ئایینه کانی پیتش ئیسلام، داوای یه ک خواییان کردوه، به تاییه تی جووله که: (ئیسرائیل)، و اتا (عه بدوللا) وه له ده وری جاهیلی وشه ی (الله) وه (عبدالله) که باوکی پیغه مبه ر بووه، هه بووه، به لام ئەو خوایه بووه که قورئان ده فه رموئ: «الله، الواحد القهار»، یا ئەو یش یه کتیک بووه له و بوتانه ی له ناو که عبه و بن دیواری که عبه داندرا بوون، ده یان په رستن؟

۳۴- جاهیلییه کان له جیماع و ژن هینانا چۆن بوو ون؟

۳۵- له سالی (۱۹۳۹) تازه ده هات گیانی عه ره بایه تی له به غدا یه بجوولئ، وه نازیبه تی و شۆفینی له دژی ئینگلیز و کورد سه ر ده رخوا، (سامی شه وکه ت) کتیبیکی دانا به ناوی (هذه اهدافنا، من آمن به فهو منا)، (ئه وه ئامانجمانه، ئەوی باوهری پئ هه بی، له ئیمه به) ده تخونده وه، هه مووی له سه ر عه ره بایه تی بوو،

هه ر ده تگوت «کۆنه به عسیبه» یه ک له باسه کانی (اخشو شنوا، فأن الترف یزبل النعم)، (به ژبانی زوو بزیه ن، زۆر حال خوشی، دوایی ژبانت تال ده کا، وه له سه ر وتاره ئاگرینه کانی هیتله ر، زۆر که س ده ماری په پ ببوو، باسی

خوونی پیس و پاک هاتبووه گۆرئ، وه گیانی عه سه که ریشیان به ناوی (فتوه) بلا و کردبووه.

رۆژتیک له (رۆسته میه) حه فله یه ک ده کړئ، له کاتی دانیشن، ئاسمان کردیبه هه ور و رشینه بارانیک باری سامی شه وکه ت له پیشه وه دانیشتیوو، کتیبیکی له سه ر سه ری دانا و ده ره ری، قوتاییه کانی دارو لموعه لمینی ریفی به گالته ده یانگوت: «اخشو شنوا، اخشو شنوا...» دیار بوو گوئی نه دایه، ده یانگوت: «ئه و کابرایه عه ره بیس نه بووه!».

۳۶- هه رچه ند مه مانان هه ددی ئەوه مان نییه، قسه له ژبانی تاییه تی پیغه مبه ر بکه ین؛ به لام پیغه مبه ر به سایه ی دا ک خه دیجه ی ده وله مه ند و خیزانی (۳) جه مه ی (ته مین) بوو، له و ئەشکه وته رایده بوارد و بییری له و جیهانه ده کرده وه، له جیبی چۆل بیر له خوشت ده که یه وه، له قاو و قیژی شاری دوور ده که یه وه و که مم میشتک ده حه سیته وه؛ پیغه مبه ر زۆر جار خواردنی بۆ ده چوه ئەشکه وتئ، زۆر جار خه و بردووه تییبه وه و ئیواره ی به سه ردا هاتوه.

۳۷- مامۆستا (عومه ر جه لال حه ویزی) خوا لئ خوشبوو- پیتش ئەوه ی یه کیه تی شوره وی لیک هه لبه وشئ- ده یگوت: «دوو که س له و دنیا یه زۆر باویان ستاندوه و به سه دان ملیۆن که س به دوو ایان که وتوون: یه که م پیغه مبه ر (مه مه د) له لایه ن (روحی) وه، دووهم (لینین) له لایه ن (ماده) وه!».

۳۸- له لاپه ره (۱۰۱) وینه یه کی هونه رمه ندی گه وره ی کورد لئ دراوه، مامۆستای مقامات (عه لی مه ردان)، ده لیتی پیریزنه بلباسه و سه ری به ستوه و له هونه رمه ند ه تازه لاوه کان مۆر بۆته وه و نیوچه وانی گرژ کردوه، که ده چوون بۆ ئیستگه ی کوردی به غدا یه، رای لیبیان نه بوو، وه له زه وقی ده دانه وه!

۳۹- لاپه ره (۱۰۳) دێر (۹): (ئه بر و بادومه و خورشید هه رچار ده رکاره ند) زۆر کاریگه ره.

۴۰- قسه کانی مامۆستا شوکور به ده ست خۆت نییه، له شت ده بزوتنی، میشتک ده هه ژینی.

۴۱- شیخ محیه ددین پیتش ئەوه ی بیکوژن وه سیه تی کرد، ئەمه م له سه ر قه بره که م بنوسن: (إذا دخل سین)، فی (شین، ظهر قبر (محمی الدین) چونکو ده یگوت: «ریکم تحت قدمی» به کافر یان زانی، که سولتانی

عوسمانی شامی داگیر کرد، ئەووی لەسەر قەبرەکەى خوندەو، قەبرەکەیان هەلدەری تووشی خەزنەکی گەورە بوون، کە مەبەس ئەو بوو، مللەت مردەى پارەیه و بەخوای دەزانن! (سین) یعنی سلطان، (شین) یعنی (شام).

٤٢- لاپەرە (١٠٥) دێر (٢٢)، قسە فۆلکلۆرییەکە لای ئیمە (کەر لە کوئی کەوتوو و کوندە لە کوئی دراوە) یە، نەک جەوآل، فۆلکلۆر دەستی تی نەدری، لاپەرە و رووی شارستانی ئەو نەتەوویە، نەک وەک (تاهیر توفیق) ی خوا لی خۆشبوو: (بەو فەنجانانەى کە لە دیوێخانەکان، پیتی دەخوریتەو، قاو و هەرامە) لە پیشان وای دەگوت، دوایی بوو پیشکەوتووخواز کردی (بەو فەنجانانەى کە لە هەموو جێیەکا) گۆیا دیوێخانەى دەربەگەن، تامە فۆلکلۆرییەکەى نەهیشت، وەیا دەلی: «شلیترە وای شلیترە، لە بەگزادەى هەولیتەر، ئەویش تەواو نییە، هەولیتەر ئاغای هەیه، بەگی نییە.

٤٣- لەسەر ئاوازه حەزینەکان چ ئی کوردی، چ هە عەرەبى- بە تاییەتی (عەتابە) و (ئبوذیه = آب و آذیه) کە لە دەست دەربەگەى عەرەب و سۆزی دووری و بەیار نەگەیشتن گوتراون، سەرۆختیک حزبی بەعس لە عێراق ویستی ئەو چەشنە گۆرانیا نەهیلی، گۆیا دەوری بەعس دەوری خۆشی و نەمانی (اقطاع) ه، بەلام سەری نەگرت، چونکو زۆر کەس هەیه و دلی بە گۆرانی بە سۆز و فرمیسکی بەچاو دەکریتەو.

٤٤- راستە (نالی) کەلە شاعیرە، هەرچەندە تەمەنیکی درێژی نەبوو، دەنا زەخیرەى پتر بۆ دادەناین، یەکیک بوو لە عالەم بەدەر، بەلام (حاجی قادر) لە شوپنیکا فەرموویەتی: «کوردی وەک گەردی، نالی وەک نالی بەجیما لە مەیدانی سوخەندانی، کە حاجی ئەسپى تاودا- بمبوورن شیعرم کەم دیتە بەر.

دەزانم مامۆستا شوکور لەبەر کاک مەسعوود لە ئیمە باشتر (حاجی قادر) ی دەناسی، بە تاییەتی لە شیعی کوردایەتی.

٤٥- جارێکی لە سلیمانی لە خوا لی خۆشبوو (فائق بیکەس) م پرسى: «ئەو شاعیرانەى کە تۆ پیت گەیاندوون، کین؟ لە وەلاما بە زەردەخەنەو گوتی: «تاهیر خۆ من مەکتەبى شیعرم دانەناو.»

٤٦- مامۆستا شوکور لە لاپەرە (١٢٣) وە تا لاپەرە

(١٣٠)، وا دیارە لە مەعنا لیکدانەووی شیعی نالی دەیهوئ قەرەى لە قەرەى پیاوی وەک مامۆستا مەلا محەمەد چروستانی و مامۆستا مەسعوود محەمەد بەدا، ئەگەر بە ئاشکراش نەبی دەیهوئ بەخش خۆشکۆکی بیانگاتی. کە تووتن قیمەتی دەکرد، بەهۆی موعامەلە (مەلا سەدرەددین) کوری مەلا بەهائەددین لە نزیک حەمامی پیسکان لە کۆبە، عەردیکی کرى دەستی بە بناغەى کرد، شوپنەکە زبەدان بوو، بناغەى زۆر قوول بوو، کە دەستی پیکرد، حاجی مەجیدی خالی یەکە توجاری کۆبە بوو هاتە سەیری خانووەکە، خالی پیتی گوت: «مەلا سەدر دەتەوئ بەخش خۆشکۆکە بمانگەیهو!»

٤٧- (پۆستەم) ی حەوێزی کەلە شاعیری زیندوو دەلی: شیعی ئەو شاعیرانەى پیتشوو هەمووی ئەدەبی (حوجرە) ن، لاسای شاعیرە عەرەبەکانیان کردیتەو، وەهەى فارسەکان، لە دنیاىەکی دی ژیاون، زۆریان شیعیان بۆ چینیکی تاییەتییه وە بەلاغەتی کوردیان بە بەلاغەتی ئەو دوو زمانە دراوسێیانە گەیاندووە، کە لەناو کوردان بەهۆی ئایین خۆیان بە بێگانە نەزانسە، وانا نەتەووی: عەرەب، فارس، تورک.

٤٨- ئەگەر بتهوی لە شیعی شاعیران بگەى، دەبی بەدوای مێژووی ژیانی ئەو شاعیرە بکەوی لە لانکیۆه تا گۆر.

٤٩- مامۆستا شوکور لە کوئی دەژبە خوا لی تیک نەدا.

٥٠- کتیبى پەر سپى و لووسم دیو، بەلام نەمدیو هیندە لووس و پەر سپى.

٥١- ئەگەر زۆرم گوتیب و زۆر ساتمەم کردیب، بمبوورن، نووسینەکەم بۆ مێژووش دەست دەدا.

تاهیر ئەحمەد حەوێزی

١٩٩٨/١٠/٤